

SLAVČKOV ODMEV

Številka 1, letnik II. leto 2007

ISSN 1854-7796.

OSNOVNA ŠOLA SIMONA GREGORČIČA KOBARID

UVODNIK

December je morda najlepši mesec v letu, saj se vrstijo prazniki, pričakovanja in obdarovanja; poln je aromatičnih vonjav, pravljične zimske romantike, druženja v krogu družine in prijateljev ... (Zala Ivančič, December)

V tem čarobnem času izide vsako šolsko leto tudi prva številka šolskega časopisa. Tokratna prinaša malo več o miklavževanju pri nas, o vseh dobrih decembrskih možeh, pravljice, ki so jih povedali najmlajši učenci ... Prebirate lahko literarni kotiček; in ker je letošnje leto posvečeno medkulturnemu dialogu je veliko prispevkov v tujih jezikih, zabeležili smo dobre športne rezultate, ne manjka pa niti zanimivo nagradno vprašanje in križanka. Prispevki so razdeljeni na rubrike. Tematsko so zelo različni saj smo jih pisali učenke in učenci novinarskega krožka, nastajali so pod mentorstvom učiteljev in učiteljic pri pouku na razredni in predmetni stopnji ter tudi doma v prostem času, pri krožkih in dodatni strokovni pomoči ... In ker je to že tretja spletна številka glasila, je v njej tudi veliko slik, risb in fotografij. Najdete jo lahko na spletnem naslovu:

<http://www2.arnes.si/~osngsg2/knjiga/casopis.html>

In še povabilo vsem, ki želite sodelovati s prispevki za naslednjo številko: oddate jih lahko v šolsko knjižnico ali na elektronski naslov:

knjiznica.os-sg-kobarid@guest.arnes.si.

V prihajajočem novem letu 2008 pa vam želimo veliko zdravja, sreče, veselja in zadovoljstva!

Učenke in učenci novinarskega krožka,
mentorica: Martina Kozorog Kenda

ZIMSKO - NOVOLETNE PRAVLJICE

Mali zajček

Nekoč se je majhen zajček izgubil v snegu. Bilo mu je zelo mraz. Klical je: "Mami, mami, kje si?" O mami pa ni bilo ne duha ne sluha. Mimo je prišel Dedeck Mraz. Zajček ga je prosil: "Ugotovi kje je moja mama, v snegu bom še zmrznil".

Dedeck Mraz ga je stisnil pod svoj topel kožuh, da mu ni bilo več mraz. Na saneh sta se odpeljala na drugo stran gozda.

Mama zajklja je rekla, da ji je dedek Mraz prinesel najlepše darilo - njenega izgubljenega zajčka. Zajček je povedal mami, da je bil to zanj najstrašnejši dan in da se ona gotovo ne bi tako bala.

Dea Manfreda in Erik Uršič, 1. a

Poredna mačka

Dedek Mraz je vstopil v hišo. Pod smrečico je dal darila in odšel. Prišla je mačka. Zagledala je lepo zavita darila. Najprej jih je začela praskati, nato pa trgati. Vsa darila je odprla in raztrgala. Nato se je skrila na smrečico.

Ko so prišli domov otroci, so bili žalostni. Zagledali so odtise mačjih krempljev na darilih. Pričeli so jo loviti, pa je niso mogli ujeti.

Utrjeni so se vrnili v hišo in presenečeni ugotovili, da jih tam čakajo nova darila. Hitro so jih odprli in se pričeli z njimi igrati. V hišo se je vrnila tudi mačka. Okregali so jo in potem je bila pridna.

Nik Rušt, Blaž Skočir in Luka Gaberšček, 1. a

Michel Jeriha Skočir, 4. a

Novoletna želja

Nekoč je živila revna punčka. Želela si je igračko konjička. Prosila je mamo, če ji ga kupi. Mama je odgovorila, da nima denarja. Deklica je bila žalostna. Vsak dan, ko je šla mimo trgovine je gledala konjička.

Neko jutro pa jo je pod novoletno jelko čakalo veliko darilo. Bilo je zavito v rdeč papir. Hitro ga je odprla in zagledala konjička. Tisti trenutek je bila najbolj srečna punčka na svetu.

Anita Torkar in Tinkara Terpin, 1. a

Metka Perinčič, 1. a

Težave dedka Mraza

Zapadel je sneg. Otroci so stekli ven. Zgradili so snežaka. Nato so se šli sankat. Mimo je priletela ptičica. Vprašali so jo, če je kaj videla dedka Mraza. Ptička je rekla, da dedek ravno krmi jelene in da jih bo potem zapregel. Otroci niso hoteli zaspati, da bi videli dedka Mraza.

Dedek Mraz je medtem prišel tudi do njihove hiše. Ker otroci niso spali, je hotel vstopiti skozi dimnik. Naenkrat pa se je zataknil. Pričel je klicati na pomoč. Pritekli so otroci. Eden izmed njih je še po traktor. Dedku so okrog trebuha privezali vrv in ga s pomočjo traktorja povlekli ven.

Dedek Mraz je rekel, da se je zredil, ker je jedel preveč čipsa, pomfrija in sladkarij.

Rekel je, da bo moral shujšati. Vse leto bo tekel in dvigoval uteži. Zahvalil se je otrokom za pomoč in dal vsakemu veliko darilo.

Urban Kranjc, Mineja Lazar in Menara Uršič Fratina, 1. a

Vita Hrast, 2. a

MIKLAVŽEVANJE

Tenej Manfreda, 2. a

Dragi Miklavž!

Prebrali smo že veliko knjig in veliko smo že narisali. Prosimo te, da nam prineseš bonbone in čokolado. Za našega malega Krtka pa prave hlačke.

Hvala in lep pozdrav!

Tinkara Uršič Fratina, 3. a in učenke in učenci pravljičnega krožka

Miklavževanje pri nas

Miklavževanje je praznovanje godu krščanskega svetnika Nikolaja iz Mire, nastopa v škofovski opravi, s palico in knjigo. Sveti Miklavž, mednarodni dobrotnik mladine in otrok, nastopa v spremstvu strašljivih parkljev in dobrih angelov ter obdaruje tako otroke kot tudi odrasle.

Pri nas god svetega Miklavža praznujemo takole. Novembra se pri učiteljici Majdi Sok zberemo vsi, ki bi radi igrali igrico. To je igra, kjer nastopamo samo otroci, ki smo nadarjeni za igranje. V Kredu deluje tudi medžupnijski pevski zbor, kjer se od septembra dalje naučimo veliko pesmic za program igrice za Miklavža. V igri ponavadi nastopajo parklji in angeli, pa tudi pridni in poredni otroci. Na predvečer godu svetega Miklavža je v starih časih po hišah porednih otrok strašil parkelj, ki je trkal po oknih, ropotal po polknih in tolkel po vratih, na vratih pridnih otrok pa je Miklavž vedno pustil vrečo mandarin s kakšno sladkarijo zraven (ponavadi so to bili orehi, fige, suhe hruške ali jabolka), katerih so bili otroci zelo veseli. Danes tega ni več, zato prihod Miklavža na predvečer njegovega godu počastimo s pesmimi in igrico, ki si jo ogledajo vsi otroci in odrasli, čakajoč na Miklavža. Nastopajoči angelčki in parklji se po končani igri pridružijo Miklavžu, ki jih čaka pred vратi zakristije. Skupaj vstopijo skozi vrata cerkve. Miklavž nagovori otroke, potem pa mu angelčki pomagajo razdeliti darila, parklji pa šibe (tanke vejice, po navadno leskove, ki jih dobijo poredni otroci). Po končani razdelitvi darov in igri se Miklavž, angelčki, parklji in vsi ostali nastopajoči odpravijo na pogostitev, na topel čaj in piškote, ki jo pripravijo pridne in prijazne žene iz Kreda. Pogostitev poteka v učilnici, kjer se z zborom učimo pesmi in pozneje igrico za Miklavža. Ponavadi gremo z igrico razveselit tudi starejše ljudi v Dom upokojencev v Tolmin in jim s pesmimi in igrico polepšamo dan.

Ko se 5. decembra zvečer, po igri in pogostitvi, odpravimo nazaj v svoje tople domove k staršem, nas tam presenetijo darovi, ki nam jih pusti dobri sveti Miklavž.

Katarina Hudobec, 9. b

Matic berginc, 2. a

LITERARNE STRANI: zgodbe, pesmi, zapisi, opisi, razmišljanja ...

December

December je morda najlepši mesec v letu, saj se vrstijo prazniki, pričakovanja in obdarovanja; poln je aromatičnih vonjav, pravljične zimske romantične, druženja v krogu družine in prijateljev. Za mnoge je povezan z najlepšimi spomini iz otroštva, za druge spet je mesec stresa in osamljenosti, pa dobrih sklepov, ki jih delamo ob izteku leta, in občutkov razočaranja ob zavesti, da mnogih tudi tokrat ne bomo izpolnili.

Za nas otroke je december mesec razkošja, mrzličnega pričakovanja in užitka, saj se prazniki in darežljivi možje, ki izpolnjujejo želje pridnih otrok, kar vrstijo. Pri nas imamo sicer rahlo gnečo med radodarnimi možmi in vsak si kroji praznike po svojem okusu in prepričanju: sv. Miklavž, Božiček ali dedek Mraz. Otroci tako in tako brez zadržkov sprejemajo kateregakoli prinašalca daril, najraje pa kar vse tri po vrsti.

V Sloveniji imamo nekaj sto cerkva, posvečenih temu svetniku, kar kaže na njegovo veliko priljubljenost tudi pri nas. Mnogi ne vedo, da je tudi zaščitnik Ljubljane; stolno cerkev sv. Nikolaja so namreč dali postaviti prav ribiči in čolnarji na Ljubljanici. V cerkvi so poslikave s prizori iz življenja sv. Nikolaja. Zanimivo pa je, da ga Slovensko primorje, Istra in Trst ne poznajo, prav tako miklavževanje ni razširjeno v Beli krajini. Ker je svetemu Nikolaju posvečena ljubljanska stolna cerkev, škofija, je bil svetnikov god že od nekdaj pomemben mestni praznik, ki se ga je praznovalo s cerkvenimi obredi, sejmi, plesi v rdeče-črnih kostumih in družabnimi srečanjii v gostilnah.

V mnogih mestih še danes oziroma (po povojnem zanikanju krščanskih praznovanj) ponovno pripravljajo živahne Miklavževe sejme z raznovrstno ponudbo, kjer pa nikoli ne manjka tradicionalnih slaščic, figuric iz lectovega testa in suhega sadja, rdečih jabolk ter Miklavžev in parkeljnov iz krušnega testa.

Tradicionalno darilo za "poredne" je tudi palica, ki je navadno ovita v rdeč krep papir, ima pa izvorno drugačen, prastar poganski pomen, saj naj bi tepežkanje, udarjanje s šibo obudilo življenjsko moč v tistem, ki je tepen.

Zala Ivančič, 5. b

Jan Marksli, 2. a

Pes

Pes je moj najljubši hišni ljubljenček. Moj najljubši ljubljenček je zato, ker me ima rad. Vsak popoldan ga peljem na sprehod. Kliče se Sara. Zjutraj, ko grem v šolo ga zmeraj pobožam. Dobil sem ga za letošnji rojstni dan.

Z mojim psom se rad igram in ga vozim na sprehode.

Alen Jazbec, 4. a

Jan Manfreda, 2.a

Ale Jazbec, 4. a

Jeza

Jeza je močna in dolga jeza
zato jeza ni jeza
jeza je zato da nekaj narediš.

Jezza je huda nevihta.
Zanesljiva znamenja:
butanje,
pretep
in upiranje.

Recept: vsak dan poskusi ostati miren!

Žiga Matelič in Alen Jazbec, 4. a

Nika uršič, 2. a

Žaaalooost

Žalost je sovza,
žalost je jok,
žalost je žalostni otrok.

Žalost je žalosti pesem,
ki jo pojemo,
ko pride žalost k nam.

Recept: eno tableto veselja na dan.

Ana Žuber, 4. a

... IZ ŠOLSKE KRONIKE

Nabirali smo kostanje

Bil je sončen ponedeljek in pred šolo smo čakali kombi, ki nas je odpeljal na Livek, v Jevšček. Tam nas je že čakal naš znanec Poldi, s katerim smo se zmenili, da nas odpelje nabirat kostanj.

Med potjo smo smo videli star senik, iz katerega je lepo dišalo. Učiteljica je Poldeta vprašala, če lahko vstopimo in se povaljamo v senu, da bomo videli kako so včasih živelji pastirci. Potem smo šli nabirat kostanj. Najprej smo ga nabirali pod velikim kostanjem, nato smo odšli še v gozd. Nekateri kostanji so bili še v ježici in so nas popikali v roke. Po malice smo se igrali Tarzana, a na žalost se je meni utrgal srobot in sem prist na zadnji plati. Ko smo se vračali, smo najprej videli skalo, katera ima oko in ti izpolni željo, če se jo dotakneš ali jo pobožaš. Tako za tem smo videli še vojaški jopič, ki ga je odvrgel vojak v vojni za Slovenijo. Na skali je bil že ves razpadel. Na travniku poleg gozda sem nabral še gobo dežnikarico.

Obiskali smo tudi dom sošolca Žiga, potem pa se počasi s kombijem vrnili v šolo. Imeli smo se lepo.

Luka Hrast , 4. a

Šivali smo punčke in fantke iz cunj

V šolo smo prinesli koščke blaga. Metina nona in Evina mama sta sešili pet lutk. Mi smo te lutke natlačili s koščki blaga. Prišili smo lase iz volne Oči in nos ter usta smo narisali s flomastrom. Punčki in fantka bomo prodali. Denar bomo podarili za cepljenje otrok v srcu Afrike.

Nina Rot in Petra Školč, 3. a

To bo fantek iz cunj!

Samo še obleko sešijemo!

In že te lahko popestujemo!

Šola v naravi

Učenci osmih razredov smo imeli od 8. do 12. oktobra šolo v naravi v Zgornjih Gorjah pri Bledu.

V ponedeljek smo imeli kulturni dan. Ogledali smo si tri domačije: Čopovo v Žirovnici, Prešernovo v Vrbi in nazadnje še Finžgarjevo v Doslovčah. V torek dopoldne smo odšli na ogled Blejskega Vintgarja, popoldne pa smo se odpravili v Radovljico, kjer smo si ogledali Šivčeve hišo, v kateri smo izdelovali izdelke iz satja in si ogledali še čebelarski muzej. Sreda je bila namenjena kolesarjenju. S kolesi smo se odpravili v Zgornjo Radovno. Prevozili smo približno 30 kilometrov. Proti koncu tedna smo imeli še orientacijski pohod. Spoznali smo okolico Zgornjih Gorij. V petek pa smo se poslovili. Na poti proti domu smo si na Jesenicah ogledali še železarski muzej in izvir Save Dolinke ter Save Bohinjke.

Bilo je super. Zares sem uživala!

Patricia Konavec, 8. a

Maxinne Čopi, 4.a

Topolovo

Gor in dol – su e giu'

Oni navzdol, mi navzgar in se srečamo v Topolovem!

Tako je bilo za tretje, četrte in pete razrede osnovne šole iz Kobarida in Dvojezične šole iz Špetra, 8. novembra 2007. Čas za malico, dve igri in tri pesmi. Samo, da se pogledamo v oči na začetku šolskega leta. Toliko, da se učitelji sporazumemo za projekte Ragazzi del fiume.

Potem se vrnemo: oni navzgor in mi nazvdol. Videli se bomo spomladji.

Loro in giu' e noi in su e ci troviamo a Topolò!

8 Novembre 2007

Così è stato per le terze, quarte e quinte classi della scuola di Caporetto e della Bilingue di San Pietro. Il tempo di una merenda, due corse e tre canti. Per guardarsi un attimo negli occhi all'inizio dell'anno scolastico. Il tempo anche per noi insegnanti di accordarci sui progetti dei Ragazzi del fiume. Poi si torna: noi in giu', loro in su. Ci rivedremo a primavera.

Ines Talotti, Dvojezična šola iz Špetra

Neodvisen.si

V torek, 16. oktobra 2007, smo imeli v šoli predavanje o neodvisnosti. Trajalo je skoraj uro in pol. Najprej smo se vsi skupaj od 5. do 9. razreda zbrali v večnamenskem prostoru. Na začetku smo si ogledali pol urni film na velikem zaslonu. Prikazoval je, kaj ljudje počnejo, kadar so od nečesa odvisni. Za nekatere učence je bilo to boleče. Po končanem filmu so nam razlagali pojmom odvisnost oziroma neodvisnost. Nekaj vprašanj so zastavili tudi nam učencem. Za zaključek so nam predvajali še pesem na to temo. V večernih urah pa je bilo poučno predavanje še za starše o tej tematiki. Mislim, da je bil ta dan koristen, saj smo se tudi nekaj naučili. Upam, da bo kampanja pomagala marsikomu, da se bo znal izogniti pastem, ki nam jih ponuja vsakodnevno življenje.

Miha Gorenšček, 9. b

Manuel Rakušček, 4. a

Marionete

V četrtek, 18. oktobra 2007 so prišle k nam v šolo na obisk marionete iz Češke.

Ogledali smo si njihovo predstavo. V njej smo morali sodelovati tudi mi. Med nami sta se sprehajali dve marioneti. Lahko smo si ju ogledali. Igranje z lutkami je zelo težko, saj je treba uskladiti gibe in dogajanje na odru. Na odru sta peli dve opici. Bili sta zelo smešni. Ko je nastopal klovn z violino, smo mogli izgovarjati: igraj Pišta! Tako mu je bilo namreč ime. Vso predstavo smo se smeiali in zelo zabavali. Prekmalu je bilo vsega konec. Nekateri srečneži so si marionete ogledali od blizu in lahko tudi igrali nanje. Najbolj je bilo smešno, ko je marioneta črnka poljubila Kristjana na lice. Zadovoljni smo se vrnili v učilnico.

David Uršič, 4. a

Marionete na obisku

Narodna in univerzitetna knjižnica in Hiša eksperimentov

V četrtek, 11. oktobra 2007, smo se z avtobusom odpeljali v Ljubljano, na ogled Narodne in univerzitetne knjižnice ter hiše eksperimentov. V NUK-u, za katerega je načrte narisal Jože Plečnik leta 1936, smo si ogledali nekaj prostorov in poslušali o delovanju in nastanku. Že ob vstopu v knjižnico nas je presenetilo veliko marmornato stopnišče, ki simbolizira težak prehod iz teme neznanja k svetlobi znanja. Nato smo vstopili v veliko čitalnico, kamor obiskovalci sicer nimajo vstopa, vendar so nas tja popeljali, saj je bil šele začetek študijskega leta in je bilo študentov malo. Ogledali smo si tudi časopisni in informacijski oddelki ter katalog iz pred računalniških časov. Funkcije knjižnice so hranjenje, zbiranje in strokovna obdelava ter izposaja knjig in drugega gradiva, vendar nima prostega pristopa. Po ogledu knjižnice smo se odpravili proti Hiši eksperimentov ter obiskali še spomenik Simona Gregorčiča. V Hiši eksperimentov smo v parih preizkusili eksperimente. Po ogledu smo odšli v zgornje prostore stavbe, kjer smo si ogledali "dogodivščino" o tlaku. Tako ogled knjižnice kot Hiša eksperimentov sta pritegnila naše zanimanje.

Alja Mohorčič, 9. a

Menara Uršič Fratina, 1. a

7. novembra smo šli v Ljubljano na Umko show.

To so naši tekmovalci: Kaja, Pia, Melita, Žiga, Maj, Nik in Tomaž Ivančič.

V studiu je bilo zelo vroče, še bolj pa, ko smo igrali.

Tako so nas snemali. Najbolj je bil zanimiv Umko, ko je govoril.

To je zadnja igra – balonanje. Ta igra je najbolj zanimiva.

Veselimo se, saj je bilo konec snemanja. Snemali so nas tri ure.

Na žalost smo izgubili.

Alen Telban in Gašper Konavec, 4. a

Otroški parlament

Letos, 29 decembra 2007, je bil četrti sklic našega otroškega parlamenta – srečanje z ravnateljico Lenko Raspet na temo življenje in delo na naši šoli. Predstavnika vsakega razreda sta predstavila dobro prakso na naši šoli, pohvale razrednih skupnosti, pripombe, vse kar je nevzdržno, kaj učenci predlagamo in kaj bi bilo lahko boljše.

Na plakate smo zbrali naša mnenja in jih predstavili ravnateljici. Ravnateljica je povedala, da bo nekatere predloge takoj upoštevala oziroma se še isti dan pogovorila z učitelji na konferenci.

Najbolj nas veseli, hitro reševanje problemov. Saj se že naslednji dan ob dežurnem učitelju v jedilnici ni nihče več prerival.

Lucija Benko, 8. b

Predstavniki razrednih skupnosti v šolskem parlamentu na srečanju z ravnateljico Lenko Raspet

1. december – dan boja proti Aidsu

Letos prvega decembra je bil dan boja proti AIDS-u. V ta namen smo učenke osmih razredov v četrtek, 29. decembra 2007, izdelovale pentlje, ki smo jih naslednji dan zjutraj delili osmakom in devetakom pri vhodu v šolo. Učenci devetega razreda so v šolski avli pripravili razstavo. Naredili so plakate, ki so opozarjali na nevarnost te bolezni.

Julia Koren, 8. b

Izdelava pentelj

PRISPEVKI V TUJIH JEZIKIH

Bob

He has got long pink hair. He has got one big blue ear and one small blue ear. He has got one big orange eye and one small eye. He has got a big yellow nose. He has got a small red mouth and one big tooth. He has got a big blue face. He has got one big foot. He has got one long thin leg and one short fat leg.

Tilen Kemper, 5. a

Families in Slovenia

In the past, the families were bigger and there were lots of children. Each family had eight or ten children. Nowadays the typical family has got one, two or three children. The divorces are common, too, so a lot of children live with one parent in a single-parent family (19 %) or in a step family. The most common families in Slovenia are married couples with children (55 %). There are around 555 945 families in Slovenia. Most people live in house, but in the big cities almost everyone lives in a block of flats. Grandparents don't normally live in the same house as their children and grandchildren. They usually live in their own houses or in an old people's home. People live longer than in the past, because doctors found many medicines to help old people and sick people and life is much easier than it was. Most young adults don't live with their parents. They leave home between 20 and 25 when they go to university, get a job or get married. Nowadays people get married much later and much older than in the past, because for them, the career is more important than a family, people travel a lot and they are too busy with their jobs. In Slovenia, most people celebrate Christmas with their family.

Andreja Kokošin, 9. a

Jaka Trtnik, 4. a

La Befana

La Befana è un mitico personaggio con l'aspetto da vecchia. È similata a San Nicola o Babbo Natale. Il suo nome deriva dal festival di Epifania, e lei visita tutti i bambini d'Italia alla notte del 6 gennaio. Riempe le calze con caramelle se sono buoni o un pezzo di carbone se sono cattivi. Per la famiglia lascia un bicchiere di vino e un mandarino o un'arancia.

Nel centro di Roma, a Piazza Navona, un popolare mercato, la Fiera della Befana si svolge ogni anno tra Natale e la Epifania.

C'è anche una poesia di befana che è conosciuto in versioni diverse in tutta Italia. Qui è una delle versioni:

La Befana vien di notte
con le scarpe tutte rotte
col vestito alla romana
viva, viva la Befana!

Andreja Kokošin, 9. a

Urban Kranjc, 1. a

Il carnevale di Drežnica

Il carnevale di Drežnica, che si svolge nel tardo periodo invernale, è un avvenimento molto particolare che attrae tantissime persone.

Viene celebrato il "sabato di carnevale" che corrisponde al sabato prima del martedì grasso. Non è solo una semplice parata carnevalesca in quanto fa rivivere tutta una serie di testimonianze del passato che vengono gelosamente tramandate di generazione in generazione dai paesani. Il carnevale viene organizzato e gestito dai soli ragazzi del paese. I preparativi sono assolutamente segreti.

Il giorno di carnevale si fa festa durante tutta la giornata. La prima serie di maschere viene chiamata "ta grdi" (i brutti). Le loro maschere ricordano le maschere dei "kurenti" di Ptuj e sono in legno, per quanto riguarda la parte che serve a nascondere il viso del ragazzo; di una "criniera" in lana la parte che serve a nascondere i capelli del ragazzo che è, appunto, uno dei "ta grdi". La maschera è colorata principalmente nelle sfumature dei colori nero e rosso fuoco.

Tilen Rakušček, 9. b

Urša Skočir Kodermac, 4. a

Le feste italiane in novembre e dicembre

Gli italiani hanno in novembre e dicembre sei feste molto conosciute.

Novembre:

- 1 novembre: Ognissanti, è la festa di tutti i Santi. Celebrata soprattutto con funzioni religiozi,
- 2 novembre è il giorno dei Defunti. In questo giorno è tradizione visitare le tombe e portare i fiori. Si portano soprattutto crisantemi, che sono detti anche "I fiori dei morti",
- 11 novembre è san Martino. È una buona occasione per fare la festa. In Italia si mangiano tradizionalmente le caldaroste: le castagne cotte nella padella ... e si beve il vino nuovo,

Dicembre:

- 8 dicembre: Immacolata Concezione - per questa festa religiosa il Papa si reda e pregare sotto la statua di Madonna,
- 25 dicembre è il Natale. Ci sono presepi nelle case e nelle piazze della città. Tipici dolci Italiani che si mangiano per Natale sono il panettone e il torrone.
- 31 dicembre è l'ultimo giorno dell'anno che si festeggia con una grandissima cena.

Alja Mohorčič, 9. razred

Ana Marcola, 4. a

San Nicola

E' la sera del 5 dicembre: i bambini dell'Italia mettono sul davanzale calze e scarpe. Le vetrine sono piene di giocattoli, libri, dolci ...

Nella notte "San Nicolò" distribuirà tutte quelle belle cose nelle calzature dei bambini buoni, come fa la Befana a gennaio.

Anhcè gli alunni che impariamo l'italiano a scuola elementare a Kobarid ogni anno scriviamo una lettera a San Nicola. Ci porta sempre le cose che desideriamo. Di solito ordiniamo il mandorlato, il ciccolato, i mandarini, le caramele, i guanti, i calzini, la sciarpa, e i ragazzi spesso ordinano anche una palla.

Quando San Nicola arriva e vediamo i regali siamo molto felici.

Zala Ivančič, 5. b

Matic Berginc, 2. a

ŠPORT

Na atletskem mitingu

V sredo, 26. 9. 2007, smo se odpravili v Novo Gorico na atletski miting. V avtobusu smo bili le najboljši atleti naše šole. Vse je mučila le ena stvar, in to je bila trema. Vsak je tekmoval v svoji disciplini. Tekla sem na 300 m in štafeto. Pri ogrevanju sta mi delali družbo Anja in Veronika. Zatem so nas postavili na progo. Čakale smo le na start. Naenkrat poči, iz bloka se poženem in tečem. Slišala sem navijače, kako so vpili in nas spodbujali. Zadnjih 100 metrov zberem vse moči in na koncu zmagam. Bil je res dober občutek. Vendar sem se morala spočiti, saj me je čez pol ure čakala še ženska štafeta. Odšla sem na tribuno, popila vodo, se spočila in nato ponovno odšla na stadion. Z Anejo, Enejo in Veroniko smo se dogovorile, kako bomo tekle. Prva je tekla Eneja, potem Aneja, za njo Veronika in na koncu še jaz. Osvojile smo drugo mesto. Vsi smo bili zelo zadovoljni.

Katarina Kurinčič, 8. b

Kros

V ponedeljek, 1. oktobra 2007, smo imeli kros. Sodelovali smo vsi učenci od prvega do devetega razreda. Nekateri so se krosa veselili drugim pa ni bil v posebno veselje. Zbrali smo se pred šolo, odšli po malico ter se skupaj odpravili do Loga pri pokopališču, kjer je kros potekal. Po razredih smo si šli ogledat progo. Nato je sledilo tekmovanje. Najprej so bili na vrsti deveti razredi najprej dekleta, nato fantje. Ostali smo se med tem pripravljali, nekateri pa so med tem jedli malico. Nato so bili na vrsti osmi razredi, kasneje sedmi, peti, četrti, tretji, drugi in na koncu še prvi razredi. Ko smo prispeali na cilj smo dobili čaj. Kros smo zaključili s podelitvijo medalj. Vsi utrujeni in zaspani smo odšli proti šoli, kjer so nas čakali prevozi. Misliva, da je bil kros dober za zdravje, vzdržljivost in moč, tudi če nekaterim učencem ni preveč ljub.

Kaja Kokošin in Petra Koren, 7.a

Priprave na start

Vsi smo zmagovalci

Medobčinsko šolsko športno tekmovanje v nogometu

V četrtek, 28. 11. 2007, so se v športni dvorani naše osnovne šole odvijale nogometne tekme medobčinskega šolskega športnega tekmovanja. Udeležili so se ga nogometaši OŠ Simona Kosa Podbrdo, OŠ Franceta Bevka Tolmin, OŠ Dušana Muniha Most na Soči, OŠ Bovec in naši fantje. Tekmovali so nogometaši letnik 1993. Ekipa naše šole je tekmovala z ekipami OŠ Most na Soči, OŠ Podbrdo, OŠ Tolmin in OŠ Bovec. In seveda so na vseh tekma zmagali. Največ golov sta zabila Rok Urbančič in Tomaž Volarič. Bravo, fanta! V golu pa se je zelo dobro odrezal Miha Gorenšček. Čestitamo! Tudi področno tekmovanje v malem nogometu se bo odvijalo na naši šoli. Upamo, da se bodo naši tekmovalci tudi takrat tako dobro odrezali.

Petra Volarič, 8. a

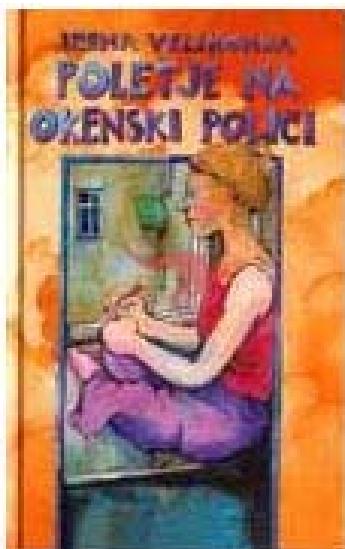

Zmagovalna ekipa naše šole

NAGRADNO VPRAŠANJE

Tokrat lahko odgovarjate na dve nagradni vprašanji. Kupon za odgovore dobite v šolski knjižnici. Izpolnjene lahko oddate v nabiralnik v šolsko knjižnico. Izmed pravilnih odgovorov bomo 10. 1. 2008 v drugem odmoru za malico izzrebali nagrajenca.

Nagrada je knjiga avtorice Irene Velikonja Poletje na okenski polici, ki je dobila nagrado Večernica 2006 za najboljše izvirno slovensko leposlovno mladinsko delo.

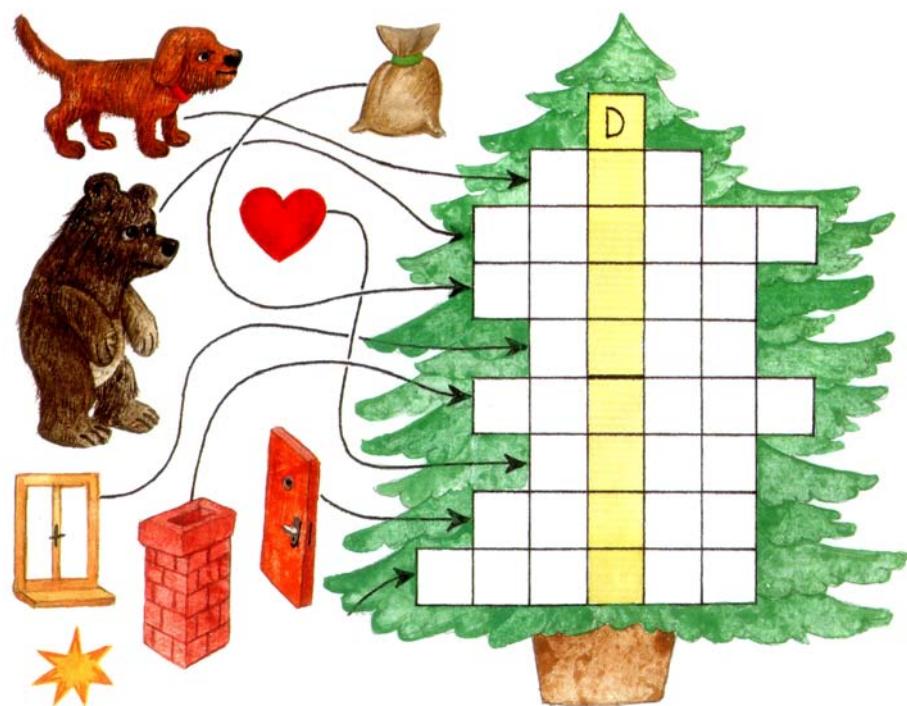
Čigava je ta noga?

Čivavi so ti športni copati?

KRIŽANKA

vir: SOKAČ, K. (2005). Dedek Mraz v dimniku. Ljubljana: Mladinska knjiga.

KOLOFON ali zapis osnovnih podatkov o časopisu

Šolski časopis učencev Osnovne šole Simona Gregorčiča Kobarid
Avtorica risbe na naslovni strani: Tinkara Uršič Fratina, 3. a
Fotografije: arhiv Osnovne šole Simona Gregorčiča Kobarid
Mentorica: Martina Kozorog Kenda
Uredniški odbor: učenke in učenci novinarskega krožka
Oblikovanje in prelom: Ciril Makovec
Izdala OŠ Simona Gregorčiča Kobarid
Gregorčičeva ulica 18a
5222 Kobarid
december, 2007